

МАРТИН КОЛЕВ
TEA IN LOVE

chitanka.info

слага две пакетчета, различни, защото едно само е недостатъчно за „джон пицарели изпълнява боса нова“ — лимон на „туайнингс“ и южни плодове на „биопрограма“. дай ми усмивката си, дай й празнична церемония. бучка кестенява захар и още половинка, разрязана неправилно с ножа за писма, който се използва и за масло (30 лв., а утре е четвъртък — трябва да си изкара студентска isic карта и да си купи билет, защото по коледа влаковете са пълни седмица преди да потеглят по този маршрут в този ден от толкова часа без пет минути, остават по-малко от 10 лв, а иска и речник по немски, защото как да напише домашната с хиляда непознати думи, има още 10 в дебитната — значи може да изтегли оттам 5, иска да си купи и закачалки от едното евро). водата гореща от общата тоалетна на тавана, побутва етикетчетата на пакетчетата чаени надолу, но се опират у ръба на чашата с пурпурни и жълти цветя — на дъното имаше чип и класическа мелодия почваше всеки път като надигнеш да отпиеш, ама падна отдавна, от един приятел — виждат се в махалата, но вече не са и на „к’во става?“. кутията захар върху и четири-пет минути, може и повече ако се запилееш нещо, дойде ти вдъхновението да се вгълпяваш и разхвърляш, дай му усмивката й, дай ни онова танцуване на песента за ледовете („леден, е и този ден“, някои се сервират и изстудени с мед, ама си пише на опаковката). оголваш порцелана, пакетчетата оплетени за връвта, бълбукали заедно в пооцветената пареща вода и разговаряли за „не, какво ли“, лимонът усладнял от южната хубавица, нея я объркали, сложили екстракт от киви вместо кора от лимон, та точно той й липсвал да е пълнокръвна дама на цитрусите, замачкали се едно друго и тряс в една — друга страна на чашата, лимонът напирал, южнячката се скъсала на едно място и изпаднало парченце грейпфрут, рожба на страст, кръстили го Най-милото парченце грейпфрут на целия свят и плували доволно от повърхността на язовира си чак до дъното, където Най-милото сънувало дръвчета без берачки. и ето го оголва порцелана и те увили опашки, хваща ги с два пръста и тъй ги мята в торбата черен найлон, че да не става от матрака. малкият мозък се намира в задната черепна ямка, учи листа на настолна лампа, а иска да учи света на улична лампа, отпива леко изсърбване, в гробището за опаковки от яйца и издухани кърпички майката цитрус проплаква, жълтият жених я прегръща с ъгловидни перки и промърморва, спокойствие, скъпа, дай

си надежда, дай му молитва, и тъй до следващата спирка, в прегръдка ще чакаме новия употребен ден, прегърнати хартийки, как ли ги слепват, час след час и си мислят, трябва нявга да си изхвърли боклука все пак!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.